



## Milí přátelé a příznivci Manželských setkání:

Uběhlo opět několik měsíců a předkládáme vám další vydání bulletinu Manželských setkání. Osobně bych velice rád poděkoval všem stálým přispívatelům, jejichž okruh se stále rozšiřuje, za ochotu a pomoc při tvorbě tohoto bulletinu. Děkuji také všem těm, kteří po oslovení o napsání příspěvku do časopisu neodmítli. Tak se poprvé stalo, že máme z jedné konkrétní akce – duchovní obnovy pro VPS, dva příspěvky! V tomto vydání bulletinu se můžete těšit mimo jiné na dva rozhovory, zamyšlení Pavla Moravce a Petra Piřhy, tradiční Soběšická podobenství, různé recenze a doporučení, svědectví z mnoha akcí, pozvánky na připravované akce apod.

Dovolte mi, abych v tomto úvodníku převyprávěl příběh, který zazněl na víkendu VPS 1 v Českém Těšíně z úst P. Víti Řehulky:

*Skupina mladých manažerů čeká v letištní hale na odlet letadla, které je má dopravit z dlouhé obchodní cesty domů ke svým rodinám. Všichni se už moc těší a jsou celí nedočkaví, kdy už ohlásí odlet jejich letadla. Konečně hlásí odlet jejich spoje, ale bohužel se nacházejí přesně na opačném konci haly, než odkud má letadlo odléhat. Odlet je navíc ohlášen později, než by bylo třeba, proto vědí, že musí napnout všechny své síly a rychle běžet i se svými zavazadly přes celou dlouhou halu, aby stihli nasednout do letadla, než se uzavře odletová brána. Všichni se tedy pustí do zběsilého běhu letištní halou a při svém úprku běží kolem mnoha malých obchůdků v hale. Před jedním z těchto obchůdků mají před výlohami v malých regálech vyskládána jablka, hrušky, pomeranče.... a další druhy ovoce a zeleniny. V běhu halou jeden z těchto manažerů nechťic zavadí svým zavazadlem o tyto regály, a všechna jablka, hrušky, pomeranče, .... se rozkutálejí všude kolem po zemi. Manažeři běží dál, přeskakují kutálející se ovoce, jen aby stihly svůj spoj. Jeden z nich se ale přece jen zastaví, zaujme ho mladá plačící dívka, stojící mezi rozkutáleným ovocem, je to prodavačka toho obchodu. Když k ní přistoupí blíže, vidí, že je nevidomá, a že z jejich nevidomých očí tečou proudem slzy. Zastydí se, telefonem si zamluví příští let, informuje manželku, že přiletí později a začne sbírat ovoce ze země a dává ho zpět do regálů, kam patří. Když tuto práci dokončí, rozhlas hlásí, že brána k jeho letu se právě uzavřela. Všichni ostatní to stihli, on ne. Když předstoupí před mladou dívku s posledním jablkem, ta se ho, pořád se slzami v očích, zeptá: „Pane, Ty jsi Ježíš?“ .....*

**Jarek Forýtek**

## Obsah

POEZIE .....	3
ZAMYŠLENÍ PAVLA MORAVCE .....	4
DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ MIKVE .....	6
DUCHOVNÍ ŽIVOT .....	8
SOBĚŠICKÉ PODOBENSTVÍ .....	9
FILMOVÉ RECENZE.....	11
HUDEBNÍ TEXT .....	12
ROZHOVOR .....	13
(PO)VOLEBNÍ ZAMYŠLENÍ PETRA PIŤHY .....	16
SETKÁNÍ S KARLEM SATORIOU .....	17
POZDRAVENÍ PEČOUNSKÉ .....	19
DUCHOVNÍ OBNOVA PRO VPS.....	20
SEMINÁŘ VPS 1 – ČESKÝ TĚŠÍN .....	24
EXPEDICE ARCTOS 2.....	25
SPOLEČENSKÉ HRY .....	26
KNIŽNÍ DOPORUČENÍ.....	27
YMCA SETKÁNÍ 2014, PŘIPRAVOVANÉ AKCE.....	29
POZVÁNKY NA DALŠÍ AKCE .....	35



Bulletin občanského sdružení YMCA Setkání

Připravil: Jarek Forýtek

Adresa redakce: Jaroslav Forýtek, Vrobelova 2411, 767 01 Kroměříž

e-mail: [forytek@sskm.cz](mailto:forytek@sskm.cz)

mobil: 605 80 32 90

DUCH SVATÝ ČASTO PŘICHÁZÍ  
K NÁM V NĚŽNÉM, TICHÉM VÁNKU.  
MILÁČKŮM SVÝM NADĚLUJE  
VE BDĚNÍ I V SPÁNKU.

NĚKDY VŠAK SVŮJ PŘÍCHOD ZMĚNÍ.  
PŘIJE HUKOT, BOUŘE, HŘMĚNÍ.  
PROBUĎTE SE, VY, CO SPÍTE!  
DOKUD SRDCE NEZMĚNÍTE,  
MARNĚ KE MNĚ VOLÁTE.  
NEDÁM VÁM, CO HLEDÁTE.

AŤ POZNAJÍ NÁS PO LÁSCE  
KTERÁ SKUTKY PLODÍ.  
DUCH BOŽÍ JAK OVCE SVÉ  
NÁS PO PASTVINÁCH VODÍ.

JAKO BÍLÁ HOLUBICE  
ZNAK SVOBODY A MÍRU,  
LÁSKA, KTERÁ PROVÁZÍ  
NADĚJI A VÍRU.

S MARIÍ KDO V MODLITBĚ  
SVOJE SÍLY SPOJÍ,  
TEN BOŽÍHO NEPŘÍTELE  
SRAZÍ V KAŽDÉM BOJI.

**Honza Šlachta**

## Pavel Moravec – Dětinská a dospělá víra

Člověk s dětinskou vírou věří, že modlitba má kouzelný účinek – pomodlí se a Bůh mu dá, oč jej prosil. A tak bombarduje Pána Boha svými prosbami, svými růženci i svými posty, jen aby dosáhl svého cíle. Člověk s dospělou vírou stráví v modlitbě také množství času. Jeho modlitba ale není bombardováním do nebe, ale spíš nasloucháním: „Bože, dej mi poznat, co je pro mě nejlepší, a dej mi sílu, abych za tím uměl jít.“ Dospělá víra má tedy daleko k tomu, aby si na Bohu vymáhala své plány. Dospělá víra naopak čím dál víc nechává na Bohu, kudy se život člověka bude ubírat.

Dětinská víra má plná ústa zbožných frází: „Pán to tak chtěl. Je to Boží vůle.“ Nenápadně, ale jistě se však dětinská víra za každou cenu zbavuje zodpovědnosti za svůj život. Člověk s dospělou vírou pochopil, že život má jen jeden a záleží na něm, jak se svým životem naloží. Snaží se tedy ze všech sil, aby byl jeho život krásný a naplněný. Nebojí se vzdělávat, radit se a pracovat na tom, aby jeho život byl plodný. Chápe však, že všechno nemá pod kontrolou, a dovede včas pustit „opratě z rukou“, když začne vnímat, že je drží příliš křečovitě.

Člověk s dětinskou vírou je hodný a tichý. Na nic špatného nepoukazuje, to se přece nehodí. Člověk s dospělou vírou nemá zavřené oči před špatnostmi, kterých kolem sebe vidí dost a dost. Dovede však rozlišit hřích a hříšníka.

Člověk s nezralou vírou má tendenci neustále podávat výkon, aniž by se dokázal zastavit. Je charakteristický množstvím odvedené práce, která je často dobrovolná a dobročinná. Myslí to dobře, ale hlavním motivem jeho činnosti je, že má strach se zastavit a být sám se sebou. Bojí se, že by uvnitř našel prázdnotu nebo špínu, a tak raději utíká do činnosti, která je kvitována. Člověk se zralou vírou se také snaží být nasazený pro dobré věci, ale krom toho se snaží umět se zastavit a jen tak být, vnímat své vlastní já a neutíkat sám před sebou.

Člověk s dětinskou vírou nařiká nad vlastní hříšností. Trápí se všemožnými posty, je na sebe zlý a sebemenší radost považuje za něco nedovoleného. Je tolik zla na světě, že člověk nemá právo se radovat... Člověk s dospělou vírou ví, že je hříšný. Čas od času se snaží dívat se na sebe upřímně do symbolického zrcadla a přiznat si, v čem ubližuje druhým i sám sobě. Hřích však nevnímá jako katastrofální selhání hodné zavržení, hřích naopak vnímá jako poznání vlastní špatnosti, kterou by se měl snažit zlepšovat. Umí vidět i své klady a snaží se je rozvíjet.

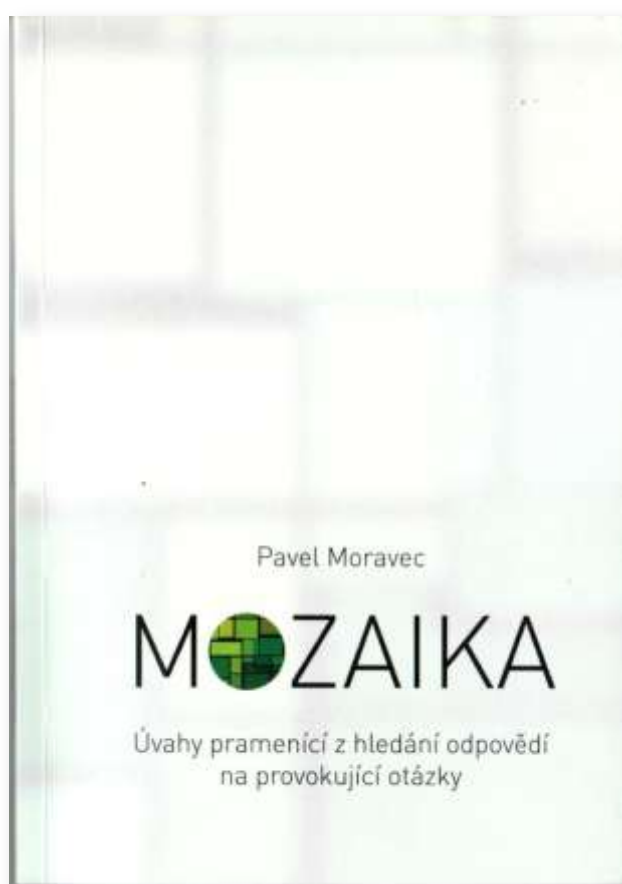
Člověk s dětinskou vírou si s oblibou nasazuje masky. Jeho oblíbenou maskou je „vyrovnaný borec, který vše zvládá a unese“. Další oblíbenou maskou je „bezchybný asketa hodný následování“. V nitru však takový člověk trpí napětím, že je to jen hra, a aby to napětí překonal, musí si pomáhat množstvím jídla, alkoholem, cigaretami nebo pornografií. Naproti tomu člověk se zdravou vírou se nestydí být sám sebou. Nestydí se mít strach, nestydí se za své slzy, nebojí se přiznat, že je slabý a unavený, ale také se nebojí projevit radost – pokud to jde z jeho nitra.

Dětinská víra vidí svět černobíle – buď je něco dobré, nebo špatné. Dospělá víra došla k poznání, že životní okolnosti jsou často šedé a mají různé odstíny. To, co je v určité situaci hodně špatné, se za

jiných okolností může jevit méně nepříznivě. Dospělá víra chápe, že věci mohou být ve skutečnosti jinak, než se navenek jeví.

Dětinská víra přesně a poctivě plní to, co jí bylo předepsáno od autority. Nepoužívá zdravý rozum. Pán Bůh je pro ni především přísným kontrolorem. Vzorem pro dětinskou víru jsou farizeové. Snažili se do detailů naplnit Boží zákon a bylo jim jedno, že se míjejí jeho smyslem. Dospělá víra používá rozum, přemýšlí a vzdělává se. Boží přikázání postupně přejímá do svého srdce a niterně je přijímá za své, protože je sama vnímá jako správné. Boha vnímá především jako lásku. Vzorem dospělé víry je Ježíš.

**Pavel Moravec**



Text byl použit z knihy „Mozaika“ se svolením autora, vydalo nakladatelství Cesta v roce 2013

## **DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ MIKVE**

*Na podzimní obnově MS v Kroměříži uchvátilo mnohé z jejich účastníků divadelní představení Mikve. Jedna z představitelk hlavní role Širy (ano, jedná se o tu „novou pracovní sílu“ v očistné lázni mikve), Romana Blažková byla ochotná odpovědět na několik otázek, které se týkají jak představení samotného, tak jejího zážitku z onoho památného představení v aule AG.*

### ***1. Od kdy hru Mikve hrajete, kolik máte za sebou repríz a ocenění?***

Drama Mikve izraelské autorky Hadar Galron je možné vidět v Národním divadle v Praze. Vážíme si toho, že jsme první amatérský soubor, který dostal také svolení k jejímu nastudování. Naše premiéra proběhla 24. 5. 2011 a od té doby máme něco okolo 25 repríz. Hostovali jsme v mnoha městech Čech i Moravy, zúčastnili se několika divadelních přehlídek, odkud jsme si přivezli ceny za herecké výkony individuální i jako kolektiv. Ve své sbírce máme i ceny diváka, např. 1. místo z přehlídky v Prachaticích. Tyto ceny nás obzvláště těší, protože chceme dělat divadlo především pro diváky, ne pro porotu.

Z oblastní divadelní přehlídky v Kojetíně jsme jako vítězové postoupili do národní soutěžní přehlídky ve Volyni, kde se nám podařilo dostat mezi 2 postupující soubory do přehlídky v Hronově. Hronov je vlastně nejvyšší metou, které může amatérský soubor dosáhnout, je to přehlídka těch nejlepších souborů z celé republiky. Nám se tam podařilo dostat již podruhé (poprvé to bylo s muzikálem Jeptišky v roce 2002). Ale již dost chlubení :)

### ***2. Potkali jste se někdy osobně s autorkou hry Hadar Galron? Pokud ano, viděla vaše představení? Jak na vaše podání svého textu reagovala?***

S izraelskou dramatičkou a autorkou dramatu Mikve Hadar Galron jsme opravdu měli tu čest se setkat. Udělalo nám velkou radost, že přijala naše pozvání a přijela za námi i s celou rodinou na přehlídku do Hronova. Je to velmi zajímavá osobnost, milá a stále usměvavá žena. Protože jsme v Hronově hráli 2 představení, jednoho se mohla zúčastnit sama autorka a druhého její manžel. I přes jazykovou bariéru oba velmi ocenili režijní zpracování naší režisérky Miroslavy Kolářové a pomocné režisérky Kláry Havránkové. Velmi kladně hodnotili i herecké výkony. Bylo to pro nás asi to největší vyznamenání.

### ***3. Jak na vás, herce, působilo "nové" prostředí sálu na AG?***

Je pravdou, že většinu představení jsme odehráli v divadelních sálech různé velikosti. Dokonce jsme měli tu čest zahrát si v nádherné židovské synagoze v Třebíči, a to v rámci Dnů židovské kultury, které se pořádají o prázdninách. Toto prostředí samotnou hru ještě umocnilo.

Co se týká prostředí auly AG v Kroměříži, ničím nás nezaskočilo. Vždy říkáme, že když se nám na jeviště vejde samotná mikve (očistná lázeň), tak 8 ženských už není problém tam naskládat :)

**4. *Sám jsem divadlo viděl na AG podruhé. Poprvé na vaší domovské scéně na Starém pivovaru v Kroměříži. Přišlo mi, jakoby diváci zde v aule AG byli "ve hře přítomni jiným způsobem", než jsem to zažil prvně. Jak jste to vnímali vy jako herci?***

V každé hře se herci snaží prolomit pomyslnou skleněnou zeď mezi jevištěm a hledištěm. Čím dříve se to podaří, tím dříve můžeme vnímat vzájemně předávanou energii. Nám se líp hraje a diváci jsou vtaženi do hry.

V dramatu Mikve jde o nahlédnutí do jiné kultury, náboženství a jiného způsobu života. Každá z žen, která zde vystupuje, poodkrývá ještě svoji vnitřní 13. komnatu. Myslím si, že citově se tato hra musí dotknout každého diváka (kdo by neměl svoji 13. komnatu?). V tom je síla této hry. Diváci z Manželských setkání „s námi šli“ od počátku. Byli velmi vnímaví, empatictí, nestyděli se za své emoce a tím nám „dobíjeli baterky“ během celé hry. Byli natolik naladěni na stejnou vlnu jako my, že reagovali i v místech, kde jsme doposud reakce publika nezaznamenali. Po představení jsme se shodli, že takhle dobře se nám snad ještě nehrálo. Byl to pro nás úžasný zážitek. Díky vám, diváci!

**Za odpovědi Širy – Romany Blažkové děkuje Jarek Forýtek**



*Ilustrace: Dominik Skřička*

### Oslovil mne tento příběh...

V Paříži, poblíž Louvru, stojí kostel sv. Máří Magdaleny. Je vyhlášený tím, že se zde scházejí pařížské prostitutky. A teď si představte mši, kde tyto ženy čtou epištoly, zpívají žalm...

Tomu říkám „otevřená církev“ – když tu i tito lidé, ať už je jejich život jakýkoli, nacházejí místo a mohou být aktivní.

Pracoval jsem tam pro jednu církevní organizaci. Klienti mají každoročně možnost jet na pout' do Lurd, kde je jim po celou dobu k dispozici jeden francouzský biskup. Za ním přišla poslední den pouti jedna z těch žen a říkala: „Já bych šla ráda ke zpovědi a k přijímání, ale přitom vím, že dnes večer už zase budu stát v Paříži na svém obvyklém místě.“ A on jí odpověděl: „Teď ale nejsme v Paříži. Teď se vyzpovídej, a co bude večer, se uvidí.“

Fascinuje mne důvěra této ženy ...

a my, namísto toho přemýšlíme – jakbychom, cobychom a pročbychom ve zpovědnici řešili.

...

Fascinuje mne důvěra této ženy.

**Danka Sequensová**

Dle článku jezuita br. Marka Janáse v KT.



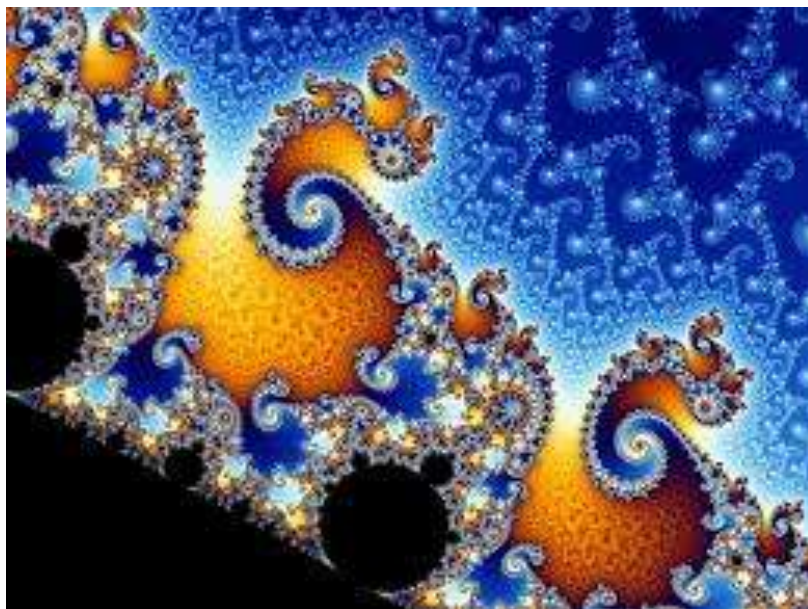


## Podobenství o fraktálech

Dnes bude řeč o fraktálech. Nikoliv o frgálech, i když to by ovšem taky nebylo špatný. Poctivý valašský frgál, to je skutečný fenomén. Ale ne. Fraktály, to je moje dnešní téma.

Co je to vlastně fraktál? Podle objevitele fraktálu, židovského matematika Benoita Mandelbrota, je to velmi jednoduché: "Fraktál je takový útvar, jehož Hausdorffova dimenze je větší než dimenze topologická." Kdybyste tomu nerozuměli, tak jako já, nabídnu něco pro normální lidi. Fraktály jsou nepravidelné geometrické útvary dělitelné na menší části stejného tvaru, v podstatě množiny podobných nebo stejných motivů, z nichž se skládá motiv základní. Je to soběpodobný celek, platí tedy, že pokud daný útvar pozorujeme v jakémkoliv měřítku či rozlišení, pozorujeme stále opakující se určitý charakteristický motiv. Fraktál se tváří složitě, má však často překvapivě jednoduchou matematickou strukturu. Slovo fraktál pochází z latinského fractus – rozbitý.

Ještě jinak? "Fraktál je takový útvar, při jehož zvětšení dostaneme opět stejný obraz, bez ohledu na měřítko."



A ještě úplně jinak: Kapradí. Sněhová vločka. Květák. Brokolice. Vezměte si poslední jmenovanou do ruky: růžička brokolice skrývá růžičky brokolice. V každé z nich se skrývají další růžičky. V každé z nich... už víte? Jo, to jsou fraktály. Každý z nás takové fraktály nosí v sobě, například v cévním systému.

A jak jsem na to všechno přišla? Ještě před pár měsíci byl mi bližší již zmíněný frgál. Ale teď – jsem nadšená do fraktálů, se kterými jsem se seznámila na jednom večeru chval. Písně zněly a na plátně se promítaly fraktální obrazce. Začalo to velkým, většinou složitým obrazcem, pak se obraz přibližoval a přibližoval a ukazoval další a další detaily, opakované a složité motivy, a v nich další a další... A pak zase zpět, až na velký obrazec, ve kterém vše mělo smysl, motivy do sebe zapadaly, ladily spolu a vytvářely logický celek. Fascinující.

Nořila jsem se do písní a do ornamentů. Trochu mě jímala závrať. Jako kdybyste lítali vysoko nad krajinou, přistávali, nořili se do děr, v nich objevovali nové světy... A pak zase vylítávali, jen proto, abyste viděli, že všechno souvisí se vším, opakuje se a není náhodné.

Zapadalo mně to do mého vnímání života, jak ho žijeme. Sama na sobě si uvědomuju opakující se motivy, čtu je v životech jiných, v lidském světaběhu vůbec. Uvědomuju si, jak jsem zakletá ve svém fraktálku... Jak nerozumím tomu, proč je tady černá díra a proč tady tohle složité křížení či zakřivení. A

když nahlédnu pěkně shora, ejhle, dává to smysl, a jaký! A naopak: to, co vypadalo jako hrozivá černá díra, která mě spolkně a konec, je při hlubším seznámení nádherný útvar plný přitažlivých motivů.

Hodně o tom přemýšlím. V teorii i praxi (své i cizí) se zabývám krizemi jako součástí životního kontinua, možná i lidského kontinua. A čím dál tím víc si uvědomuju, že život je složitým fraktálem. Ten nejcelejší celek vidí On, Hospodin, Stvořitel, náš Bůh. A my žijeme své fraktály. Někdy máme milost nazít s úžasem část celku, někdy nás překvapí přítomnost dalších motivů tam, kde jsme nečekali už nic. Někdy uvízneme a moc toho nevnímáme. Ale přesto – jsme součástí fraktálního kontinua, všechno někam zapadá, někam patří, je významnou a nedílnou součástí celku. Však je psáno:

*,Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují.' To budeme jednou fascinovaně hledět... a možná i slyšet. Však fraktály patří taky do hudby. Přesvědčit se můžete na těchto odkazech - [tady](#) [a ještě tady](#), kde je fraktální víření doplněno Bachovými fugami, pro něž je typické opakování hudebních tvarů.*

Zkuste se zadívat, zaposlouchat a... zavnímat sami sebe a svůj život jako součást něčeho velkého, krásného a důstojného.

Krásný fraktální den přeje Bohunka Horská

P.S. Hausdorffova dimenze určuje členitost určitého útvaru. Přeju Vám vysoké hodnoty Hausdorffovy dimenze: čím členitější útvar, tím krásnější (i když nejspíš náročnější ☺).

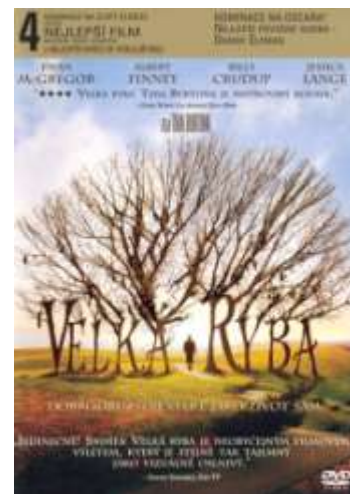
**Bohunka Horská**



## Velká ryba

Film natočil podle předlohy Daniela Wallace režisér Tim Burton a trochu se liší od jeho ostatní tvorby. Najdeme zde sice pro Burtona typické groteskní, téměř pohádkové postavy (obr, čarodějnice se skleněným okem či siamská dvojčata), ústředním tématem filmu je ale vztah otce a syna.

Hlavní postavou je Edward Bloom (Albert Finney), který je vášnivým vypravěčem neuvěřitelných historek ze svého mládí. Mezi jeho nejoblíbenější patří ta, jak chytil velkou rybu právě v den narození svého syna. Se svými fantastickými historkami se Bloom stává vždy středem pozornosti. Jen jeho dospělému synovi Willovi (Billy Crudup), který je jako kluk také miloval, už pomalu ale jistě „lezou krkem“ a nejen proto se s otcem téměř nestýká. Pak ale Edward vážně onemocní a jeho žena Sandra usiluje o to, aby se se synem zase sblížil. Přitom Will mimoděk zjišťuje, jak to bylo s otcovými historkami doopravdy.



## Haló, tady Denisa

Film režiséra Hala Salwena z roku 1995 oceněný Zlatou kamerou na MFF v Cannes je tak trochu prorocký. V době, kdy internet byl ještě v plenkách a sociální sítě možná zatím ani nikomu nepřišly na mysl, zobrazuje snímek virtuální přátelství na síti, tehdy ovšem ještě síti telefonní.



Šestice přátel prožívá své vztahy pouze prostřednictvím telefonních sluchátek. Je s podivem, co všechno lze takto uskutečnit – kromě běžných hovorů je to také sex, pohřeb či porod. Hlavně scéna s porodem je mistrně vygradovaná až do absurdity. Telefonní linky se vzájemně propojí a porodu se virtuálně účastní všichni včetně taxikáře, který veze rodičku do porodnice.

Film začíná po večírku, který se neuskutečnil, protože nikdo nepřišel. Všichni pak omlouvají svoji neúčast – samozřejmě telefonem. V závěru filmu si přátelé domluví další večírek na oslavu Nového roku. A divák s napětím čeká, jestli to dopadne stejně jako na začátku, nebo se nakonec přece jen aspoň někdo sejde „naživo“.

Film vysílala Česká televize před několika lety a v současnosti se těžko shání. Nicméně pokud byste ho někde zahlédli, nenechte si jej ujít.

**Jirka Zelinka**

## Dan Bárta – Živý



Vstaň, stvořen z rezavých skal,  
vstaň, slyšíš kamenopád?  
Jdi tam, dojdeš na rozcestí,  
dál budeš muset už sám jít,  
výš, zpět se neohlížej!  
Bud' zdrav.

Tam, vysoko v oblacích,  
pěj písňě tenkozobých.  
Spěj rejem stříbrokřídých,  
sám sestup do údolí,

vítr zadrží déšť, čas máš...

Dál, hled', ať nezastavíš,

dokud nespátříš úzkou louku z loubí bílých bříz.

Tam, živý sotva pár chvil,  
miň trsy jestřábníků.

Tam, skrytý v úponcích rév,  
tam, v krvi odkvetlých máků,  
tam, v stínu předloňských hnízd,  
je dům



<http://www.karaoketexty.cz/texty-pisni/barta-dan/zivy-12907>

**Jarek Forýtek**

*Dnešní rozhovor jsem vedl s manželi Jiřinou a Pavlem Zachovými. Jim děkuji za ochotu, upřímnost a otevřenost, a vám všem přeji příjemné čtení.*

### **1. Představte nám, prosím, vás navzájem, vaši rodinu, děti, zaměstnání, kde bydlíte ....**

Pavel: Jsme Jiřina a Pavel Zachovi, dohromady je nám 98 let, o kterýžto věk se téměř spravedlivě dělíme. Obdobně spravedlivě sdílíme celkem 3 děti – Ondru, Magdu a Juru (dohromady 59 let). Jsme z Jihlavy, bydlíme v rodinném domku s babičkou - Jiřinou maminkou, máme psa a kocoura. Jiřa je dětská lékařka pracující na obvodě v Humpolci, já spravuji sítě v jihlavské softwarové firmě.

### **2. Z jakého rodinného prostředí pocházíte?**

Jiřina: Moji rodiče se měli hodně rádi a rádi spolu trávili čas-prací, sportem, koníčky. Takže můj první muž v životě byl tatínek, který má rád maminku a svoje dcery, nevyčítá jim, že ani jedna není kluk, pomáhá mamince, drží slovo, je ochránce (třeba před nepochopením fyziky).

Když se rodiče spolu nepohodli, oba zarytě mlčeli. Já jsem odečítala z jejich pohledů, že se něco děje, doma bylo v těch chvílích stísněně. Když je nedorozumění mezi Pavlem a mnou, já zarytě mlčím....

Pavel: Pocházím z katolické rodiny. Moji rodiče se také měli (mají) rádi, ale neuměli si to moc dávat najevo, natož si to říkat. I přes neshody jsou ale stále spolu.

### **3. Kolik roků jste společně manželi, jaká byla vaše cesta k manželství?**

J: V říjnu (na podzimní obnově) jsme prožili 24. výročí svatby, takže teď už jsem déle vdaná, než svobodná a pořád mě to těší (být vdaná za Pavla je dobrý). Potkali jsme se ve vlaku, oba jsme dojížděli do Prahy do školy a mně se od začátku líbil. Ale zakázala jsem si na něj myslet - "ten určitě není pro mě" a později jsem si myslela, že je zadaný. Bylo pár letmých setkání během čtyř let, až jednou na začátku pátého ročníku jsme se sešli v Praze na nádraží jen my dva - tj. bez spolužáků a známých, vlak byl samozřejmě plný. V Jihlavě už jsem byla zamilovaná... a za dva roky vdaná!

P: Já jsem se tak trochu oženil s mužem. Abych to vysvětlil: Jířu jsem poznal jako dceru svého středoškolského učitele, který byl velmi hodný a kterého jsem měl rád. Když jsem ho jednou na nádraží viděl doprovázet jednu slečnu, zaujalo mě to. Slečna byla jeho dcera a byla náhodou bývalou spolužačkou mého spolužáka z VŠ, se kterým jsem zrovna jel, a tak se stalo, že si přisedla do našeho kupé. Dali jsme se do řeči, a bylo vidět, že vlastnosti jejího tatínka byly dědičné. Tak jsem po několika letech dobrou referenci, kterou mi poskytl můj bývalý učitel, proměnil v manželku.

### **4. Jak jste se dozvěděli o možnosti účastnit se kurzu Manželských setkání?**

J: Poprvé jsme o MS slyšeli na táboře rodin, které pořádá YMCA-Živá rodina. Jezdili jsme na ně od Ondrových dvou a čtvrt a Magdina roku a čtvrt. Těšili jsme se na tamní společenství rodin, sdílení ve skupinkách, s přáteli -třeba při sportování, doprovázení dětí, s maminkami ve sprchách... Vždycky jsme odjížděli takoví "obnovení" v manželství, ve vztahu k dětem...Jenže jak děti rostly,

už nechtěly jezdit s rodiči - a jedni rodiče navrhli, že až pro nás skončí tábor rodin, sejdeme se na MS. Takže rozhodnutí zúčastnit se MS zrálo, až doznělo.

**5. V roce 2013 jste absolvovali poprvé kurz MS V Kroměříži, co se vám vybaví jako první, když si vzpomenete na začátek července toho roku?**

P: Začátek prázdnin nám neobvykle vyšel tak, že všechny děti měly nějaký program, a tak jsme mohli bez výčitek a závazků odjet na týden do Kroměříže. Moc jsem ale nevěděl, do čeho jdu. Naši jihlavští Vlácilovi a Švíkovi nám vše líčili v růžových barvách, ale oni rádi přehánjí ...



J:Těšila jsem se. V době před odjezdem se nám častěji stávala nedorozumění a mlčení, tak se samo potvrdilo, že potřebujeme návod k použití jak sebe, tak partnera. Věděla jsem od Jany, že je na co se těšit, že tam na naše problémy nebudeme sami, že můžeme čekat pomoc od Boha a od lidí, kteří se vydali pro tuhle službu. Samozřejmě jsem se taky trochu bála toho, co se rozvrtá a bude muset řešit, ale věřila jsem, že to bude k dobrému.

**6. Byly chvíle, kdy jste pochybovali o správnosti rozhodnutí účasti na kurzu?**

J:Ne.

P: Ano, před odjezdem na MS. Dovídal jsem se, že po celý týden budeme sedět a poslouchat přednášky, případně něco řešit ve skupinkách. Neuměl jsem si představit, jak to vydržím - bolí mě tělo už po pár hodinách sezení. Proto jsme si s sebou vzali kola, já ještě boty na běhání, abychom se po tom hrozném sezení mohli trochu osvěžit a odpočinout si. Na kole jsme se byli nakonec projet jen dvakrát. Ukázalo se totiž, že probíraná témata jsou velmi zajímavá a přínosná a že by bylo škoda čas, který spolu pro sebe máme, probídat ježděním na kole - důležitější mi přišlo věnovat se společně budování našeho vztahu.

**7. *Jak na vás působilo prostředí a duch společenství jiných manželů a rodin?***

J: Těžko vyjádřit slovy – aspoň pro mě. Bezpečí, důvěra, otevřenost až vydanost, laskavost, humor, pokoj. Přednášející, před přednáškou cizí lidé, po přednášce blízcí, milí, srozumitelní – tak oni to mají taky tak! Tohle všechno se dá zvládnout? Otvírali mi oči i srdce. Zkušení říkali: "Na každých MS je jedna přednáška přímo pro vás." Byla tam - díky za ni, Helenko a Luboši! Díky za svědectví o odpuštění, za sdílení, jak si porozumět, jak si projevovat lásku.

P: Ovzduší důvěry a přijetí, nakažlivá radost, těšení se těch, kteří už "to zažili" - to nemohlo nepůsobit! Navíc – duchovní vedení a povzbuzení, polštáře služby kněží a psychologů nachystané pro případ pádu – co by si víc člověk mohl přát. Co mě zaujalo: všechny ženy byly krásné. I když nebyly třeba tak krásné podle mě, byly krásné podle (nebo pro) "toho jejího". A bylo to na nich vidět.

**8. *Posunula vás společná práce na kurzu dále ve vašem manželství?***

J: Posunula. Ne že by už nebylo na čem pracovat, ale máme ten prožitek, že nám oběma hodně záleží na našem vztahu. Týden jsme měli na sebe čas, bylo možné otevřít i témata nesnadná k hovoru, vysvětlit si, jak to mám já, jak Pavel... A podnětů od přednášejících či ze skupinek bylo hodně. Objevovaly se souvislosti, o kterých jsem ani nevěděla - vlastně jsem poznávala i sama sebe, svého muže, Boha, který nám tak přeje.

**9. *Daří se vám žít to, pro co jste se rozhodli v létě i několik měsíců poté?***

P: Občas ano, občas ne. Zase narážíme na některé věci, které mezi námi jsou. Myslím ale, že zkušenost vzájemného pochopení, kterou jsme během týdne MS zažili, nám pomáhá se přes problémy přenést. Prostě: v Kroměříži to šlo, proč by to nešlo v Jihlavě. Ale je to někdy dřina.

**10. *Někdy se stává, že po příjezdu z letního kurzu domů okolí „nepoznává ty dva, kteří byli spolu kdesi na akci v Kroměříži“. Byl to i váš případ?***

J: Naše okolí bylo zahrnuto vyprávěním, jak to bylo důležité a obohacující a ať taky přijedou. Většinou jsme byli vyslechnuti se zájmem, občas se podařilo někoho až naštvat, že něco takového pro něj rozhodně není a ať nevrátíme - tak už svědčíme jen beze slov:)

**11. *Oslovil vás letní kurz natolik, že uvažujete o možnosti „přijet znova“?***

J+P: Ano.

**Za poskytnutí rozhovoru děkuje Jarek Forýtek**

### Zachránce a viník

Celými staletími se táhne představa, že za všechno může vladař, popřípadě vláda a její předseda. Pokud by to tak bylo, stačilo by vyměnit vladaře či vládu a nastal by blažený stav. V postavách generálního viníka a zachránce je něco symbolického, ale také mystického. Vládne Antikrist, zosobněný vůdce zla, a čekáme na Spasitele, vůdce všeho dobra. Z filozofických a teologických textů víme, co je myšleno. V pohádkách mi takové obrazy nevadí, protože zápas mezi dobrem a zlem skutečně existuje a vypravují-li si lidé o zlém kouzelníkovi, který všechno zaklel a celé království jakoby se zastavilo, takže ten, *co do huby nesl, měl ji otevřenou, ale stehno z husy do ní nedonesl*, a pak přišel statečný chlapec, sundal čaroděje z pramene, kde seděl jako ropucha, a *hnedle všechno žilo, takže... a ten, co držel stehno z husy, s chutí se zakousl*, nejen si to rád poslechnu, ale dokonce si řeknu, že je to v mnohém poučné. Jenže my prožíváme skutečnost, která se jmenuje *dějiny* a v těch to není jako v pohádce.

Položme si pečlivě otázku, za co opravdu může vladař? Může určitě za zlé či hloupé zákony a může za metody, kterými je vynucuje. Může případně za to, že žije nákladně, že na ostatní už toho moc nezbude. Ani králové a císařové dlouho nevládli, když to přehnali. Diktátoři se svou krutostí uměli udržet trochu déle, ale nakonec si stejně uřízli větev pod zadkem. Demokraticky zvolený premiér a vláda se při vážných chybách udrží nejdéle jedno volební období. Může však opravdu za všechno sám? Vždy má nějakou, a to dostatečně početnou podporu. Zlo nelze ze společnosti vyoperovat jako malou bradavici. V běžném životě vás nenaštve ani tak premiér, ale nějaký úředník, policajt, pošťák, opravář, hostinský nebo jednoduše soused. Když se podaří vybudovat víru (rozumově zdůvodnitelné přesvědčení to není), že za vše může premiér či prezident, pak ovšem může i za to, že panu Lenochoodovi slepice baby Břicháčkovy, rozhrabaly záhon jahod. Zvolá známé *No, kde to jsme?!*, ale nenapadne ho opravit plot k Břicháčkovým. Stejně tak ho ve skutečnosti dráždí řeči starého Břicháčka daleko víc než premiérovy. Premiéra na obrazovce můžeme vypnout. Hluchého Břicháčka nevypnete a je-li na zahradě, nezbyvá, než se spasit ústupem domů.

Tak je to opravdu se vším, ale my, mediálně vymasírování, si to nedovedem přiznat. Mluvíme o překot o úplatcích a tunelování. Je to ošklivý stav, ale nezakrývejme si něco ještě horšího. Naše společnost je celá provrtaná malými a většími tunýlky a vypadá jako slimáky a červíky prolezlá houba. To ovšem není politický problém, ale mravní problém. Vychází mi, že hledání generálního viníka je ošklivá snaha zbavit se zodpovědnosti.

Kdybychom stejným způsobem rozebrali možnosti nové postavy v roli premiéra, zjistili bychom totéž. Bez všeobecné podpory ani ten nejlepší nezmůže nic a jeho zklamaní voliči řeknou: *To nemá cenu, všichni jsou stejní*. Proč to tak po volbách s mnoha lidmi bude? Protože my zůstaneme stejní. Sebelepší premiér nepříjde vyplést plot k Břicháčkům ani vymalovat místní školu, uklidit park před radnicí, atd. Zodpovědní občané by měli vědět, že stav země se odvíjí od stavu společnosti, a její stav je dán morální kvalitou každého z jejích členů.

*Petr Piřha, Občan uvažuje cestou k volbám, vydal Poustevník v nakladatelství STUDIO GABRETA spol. s r. o..*



## SETKÁNÍ S KARLEM SATORIOU



Toto setkání patřilo k těm větším - kromě chlapů z Brna a okolí přijeli taky kamarádi z Olomouce, Kroměříže, Bobrové, Znojma, a dalších míst Moravy. Celkem nás bylo kolem 80 chlapů a do přístavby kostela Povýšení sv. Kříže ve Slatině jsme se vešli tak tak. Hostem tohoto setkání byl P. Karel Satoria a tématem jeho povídání bylo benediktinské heslo **ORA ET LABORA**.

Karla Satoriu mnozí známe jako jednoho z autorů knihy **Život je sacra zajímavěj**, kterou napsali s Markem Orko Váchou.

Během přednášky a prolínající se diskuse zaznělo mnoho podnětů k osobnímu zamyšlení. Tady jsou některé myšlenky z přednášky:

- **Být mužem** nemáme chápat jako popis biologické odlišnosti, ale jako *zadání*, které máme každý naplnit životem.
- Ratzingerova věta: „*Nežádejte od Boha méně, než chce dát*“. Podle (Lk 11,10-13) nám "Otec dá Ducha svatého". Tedy Bůh nám chce dát sebe! Problém je, že my žádáme míň (aby přijal chválu, dík, aby dal zdraví, ...), ale On chce dát sebe. Míň vlastně ani dát nemůže (není schopen) - tolik Ratzinger. Tato věta se dá použít kdykoliv - jako "[jmeli](#)" :-). Když Ježíš říká „Bud'te dokonalí, jako je váš Otec" (Mt 5,48) máme to slyšet jako radostnou zvěst, že takto jsme byli stvořeni (jsme *capax Dei*).
- **Sv. Benedikt vyhlásil válku profánu** - ono vlastně není, je to fikce - vše je od Stvořitele. V pokynech hospodáře kláštera je: „každý hrnec uchopte jako bohoslužebnou nádobu". To je spiritualita (filosofie vlastního života). Když člověk žije takto vědomě, tvoří „opus" (dílo) - to je lidské. Často se však chováme ne-lidsky: pouze reagujeme. Morálka na to upozorňuje jako na nebezpečné snižování laťky. Je třeba stále sledovat cíl = Boha. Takto se zabývat životem znamená být v přítomnosti - to je „umět život".
- **Člověk má pro Boha velkou hodnotu** (podle nejstarších svitků Genesis Bůh sedmého dne nejen „odpočíval", ale po stvoření člověka přímo padl únavou) ostatně naši cenu nám připomíná Ježíšův kříž. Kardinál Martini v knize *Modlitba Abraháмова* uvádí, že v textu (Gn 18,22-33) je ve starém svitku naopak napsáno „Hospodin stál před Abrahámem" („stát před někým" biblicky znamená být ve služebné pozici, je to jako varianta uvedeno i v *Jeruzalémské bibli*). Uvěřme ve svoji velikost a uskutečňujeme ji.

Celou přednášku si můžete poslechnout ze záznamu na [www.setkani.org](http://www.setkani.org).

Možná jste zaznamenali, že od loňského podzimu se Karel Satoria s Orkem setkávají v pravidelných pořadech *Jde o život* v televizi Noe – můžete si je [přehrát z archivu](#).

Robertovi patří poděkování za pozvání hosta a pohotovou nabídku zmíněné knížky - jako správný obchodník tušil, že po přednášce půjdou na dračku - navíc s autorským věnováním.

A také Zdeňkovi Michalcovi za nahrávku a Martinovi Kolářovi za fotky.

**Martin Šmídek**

Text je se souhlasem autora převzat a upraven z [www.setkani.org](http://www.setkani.org)



## Masters of Pečoun

15-17. 11. 2013 to je to datum, kdy všichni účastníci nejnáročnějšího týdnu na začátku prázdnin zaslouženě vydechnou a dají průchod svému skutečnému JÁ.

Všichni hlídací nadšenci, ale i profesionálové v oboru, tuto akci nemohli vynechat, protože bylo naplánováno vystoupení světové skupiny Los(t) Kebulos. A to jak se stávajícími členy, tak členy bývalými.



Samotný koncert se odehrál ve zbrusu nové Hodoň Aréně, která je situována na okraji překrásného horského městečka. Samotná hala je multifunkční, a proto ji lze využívat jak na sportovní akce, tak i na hudební festivaly. Za zmínku stojí luxusní pokoje, velké koupelny a několik sálů a heren. Světovým unikátem je nezávislé vytápění celého objektu, které zajišťují dva tepelné kotle, které splňují emisní normu EURO 20. Před vyvrcholením kýženého koncertu byl pro účastníky nachystán rozmanitý program. Mezi nejzajímavější a nejsledovanější patřil lov divoké zvěře, který se mnohdy obrátil, a lovci se rázem stali lovnou zvěří.



Umělecky zaměření návštěvníci mohli zkusit netradiční techniku malování pod dohledem světoznámých umělců, například Fretuš a Al-Kájin. Pozvání také přijala taneční skupina The Grůza Family, která dokázala pořádně rozprouřit krev. Duchovní pomoc a guru celé akce byla jeho téměř svatost Gambi. Podobnost se jménem Gándhí není náhodná, jedná se o jeho mladšího bratra.

Samotnému koncertu předcházela výběr nové předskokanské skupiny, která bude mít tu čest kapelu doprovázet na jarním turné. Skupina si připravila pro své fanoušky velkolepý program, který nebral konce, a hudební kritici se shodují, že to bylo jejich nejlepší vystoupení, které kdy kapela uspořádala. Vrcholem celého koncertu bylo předání cen bývalým členům skupiny za jejich celo-tří roční dílo a předání pomyslných důtek členům novým. Doufejme, že si skupina udrží svoji pověst a bude stoupat až ke hvězdám.

**Honza Dvořák**

### Setkání VPS v Dolanech

Už řadu let se s Hankou účastníme různých akcí v Komunitě Blahoslavenství v Dolanech. Je nám tam vždycky moc dobře a rádi se na toto místo vracíme.

Udělal nám proto velikou radost, když se Vládovi Sequensovi podařilo v Komunitě domluvit na třetí lednový víkend obnovu pro vedoucí páry s názvem „O službě ... - aneb jak zůstat šťavnatý a svěží“.

Protože řada z nás už v Dolanech někdy byla, akce nepotřebovala velkou propagaci a během krátké doby bylo „vyprodáno“. Na zahájení obnovy se nás v pátek sešlo 42 a díky milému přivítání se i nováčci hned cítili jako doma. Bylo vidět, že naše bouřlivé vítání a vzájemné objímání překvapilo i hostitele, kteří jsou přítomni na ledacos zvyklí.

Velmi milým překvapením pro nás pro všechny byl hned úvod programu. S bratry a sestrami z Komunity jsme mohli společně prožít tzv. Připomínku šabatu. Zvláštní místo ve spiritualitě Komunity Blahoslavenství totiž zaujímá uvědomování si a ožívování židovských kořenů naší víry. Byla to krásná slavnost v rodinné atmosféře se zpěvy, modlitbami a žehnáním.

Sobotní dopoledne bylo věnováno našemu osobnímu vztahu k Bohu. Otec Vojtěch mluvil o tom, jak je nutné, abychom ve službě byli napojeni na Krista („beze mne nemůžete nic“). Hlavně nikdy nesmíme zapomenout, že nepracujeme na svém, ale na Božím díle. Často se totiž do něčeho pustíme a Hospodina žádáme, aby nám pomohl, místo abychom se Boha ptali, v čem my můžeme být nápomocni v Jeho díle. Byla řeč i o důležitosti postoje vnitřního naslouchání, potřebě vytrvalosti ve službě a prospěšnosti chvály v naší modlitbě.

Po přednášce jsme dostali čas k osobnímu ztišení a pak následovalo sdílení ve skupinkách.

Odpolední přednášku přednesla sestra Veronika Barátová, kterou dobře známe z jejích vystoupení na obnovách v Kroměříži. Mluvila o motivech, které nás vedou ke službě a o tom, jak je nutné, aby vycházely z lásky. Tuto lásku si nesmíme nechat vzít, i když se nám třeba nedaří nebo naše služba není přijata. Měli bychom stále zůstat v postoji Kristových učedníků, který vede k pokoře a zároveň k odvaze.

Sestra Veronika také zdůraznila nutnost hledání našich hranic ve vztahu k těm, které doprovázíme. Kristus nechce, aby nás služba úplně zničila, abychom totálně vyhořeli. Krásně to dokumentovala na Ježíšově vztahu k učedníkům („pojďme odsud ... na opuštěné místo ...“). Byla řeč i o stavech bezmocnosti, do kterých se ve své službě můžeme dostat, i o tom, jak se bezmocnost učit žít.

Hodně nás také zaujala pasáž o doprovázení druhých. Slyšeli jsme o potřebě hledání správné míry empatie a soucitu při zachování zdravého odstupu a o tom, jak je nutné si toho druhého nesnažit přivlastnit, ani se naopak nenechat k němu připoutat. A jak důležitá je při naší službě supervize, která nám může pomoci v rozlišování.

Sobotní večer začal nádhernou oslavou Kristova vzkříšení s řadou prvků inspirovaných pravoslavnou liturgií. Na závěr jsme dostali příležitost k přimluvné modlitbě, a to vždy dva páry za sebe navzájem. Tato chvíle byla pro nás jako vždy velmi hlubokým zážitkem setkání s Bohem i s přáteli ve službě.

Večer pak pokračoval slavnostní večeří, po které jsme popřáli Honzovi Šlachtovi a Miladě Barotové k narozeninám a Doubravce Kovařikové ke svátku. Zlatým hřebem byla báseň, kterou složila sestra Lucie na Honzovu počest. Zdá se, že Honzovi roste v Dolanech konkurence ☺

Zbytek večera prožili někteří ve ztišení, jiní zase ve společenství přátel u krbu a dobrého vína.

Nedělní ráno začala většina z nás setkáním se sestrou Veronikou, která odpovídala na dotazy z pléna týkající se jak její sobotní přednášky, tak také našeho duchovního života. Jiná skupina se sešla ke sdílení nad Božím slovem.

Poté jsme společně slavili nedělní mši svatou spolu s celou farností Dolany. Měli jsme tak vzácnou příležitost prožít v místním vymrzlém kostele hřejivou atmosféru společenství živé církve.

Zbývající čas do oběda byl věnován společnému sdílení. Každý z nás dostal příležitost podělit se s přáteli o své zážitky z uplynulých dvou dnů. Opakovaně zazněly díky za pohostinnost bratří a sester z komunity, za skvělý program, za krásné společenství přátel z MS a také za prožitek Boží blízkosti v tom všem. Naše díky byly tak spontánní, že naši hostitelé neodolali a přislíbili nám opakování víkendu pro VPS i v příštím roce. A pak už nastal čas nedělního oběda a vzájemného loučení.

Při zpětném ohlédnutí jsme moc rádi, že se toto setkání mohlo uskutečnit a páry, které tak obětavě slouží na Manželských setkáních druhým lidem, našly místo, kde o ně pečoval někdo jiný, kde si mohly odpočinout a najít při setkání s Bohem a s přáteli posilu a povzbuzení do další služby. Těšíme se na další setkání.

**Zdeněk Michalec**

Pozn.: Díky Luboši Imramovskému si můžete přiblížit atmosféru setkání v galerii na stránkách [manzelska.setkani.org](http://manzelska.setkani.org). Najdete tam také zvukový záznam obou přednášek.



## Víkendové formační setkání VPS v komunitě Blahoslavenství v Dolanech.

### "O službě - aneb jak zůstat št'avnatí a svěží"

Dolany - mnohé z nás při vyslovení tohoto jména nenapadne pouze vesnice při úpatí Svatého kopečku, ale spíš "cosi" jiného. Cosi, co začíná vždy vřelým přijetím od členů komunity. Pokračuje jemným vábením tiché kaple, kde se tak nějak snadněji noří do přítomnosti našeho Pána. Dostane punc výjimečnosti při slavení liturgie připomínky šabatu a zapustí vždy nový kořínek při vyučování otce Vojtěcha a sestry Veroniky.

Takto to bývá obvykle a jaké to bylo tentokrát?

Uvítání po příjezdu bylo poměrně náročné. Když se totiž potká téměř 40 lidí, kteří si při pozdravu nevystačí s potřesením ruky, ale potřebují si radost ze shledání vyjádřit objetím, mnohdy následovaným stručným shrnutím nejdůležitějších životních zvrátů za posledních pár měsíců, tak to vezme nějaký čas. Naštěstí program začal hned velkým lákadlem: Veronika s Vojtěchem si velmi moudře řekli, že na mši se dostaneme každou chvíli, ale připomínku šabatu si většina z nás může dopřát pouze u nich. Uvedení do této zvláštní liturgie se ujala sestra Veronika a jako obvykle nezklamala. S energií sobě vlastní nám plasticky vylíčila mnohé, v čem naše víra nadále vyrůstá z židovských kořenů a kde se tedy i dnes můžeme inspirovat. Zkusil jsem si alespoň zapamatovat, že šabat je zde proto, abychom se na chvíli zastavili, ohlédli se za uplynulými šesti dny, připomněli si, co je v našem životě podstatné a pak zase s Pánem vykročili do dalších šesti dnů.

Po šabatové večeři nastalo krátké představení, při kterém brzy vyšlo najevo, že se zde pod jednou střechou sešli dvě skupiny. "My" a "Oni". Zdeněk Michalec tímto jistě velmi výstižným pojmenováním vyjádřil svoji velikou radost nad setkáním dvou zelených ratolestí na kmeni živé Církve (snad moc nepřeháním :)). "My" jsme přišli čerpat a "Oni" nás velkoryse napojili.

Sobotní dopoledne bylo pod taktovkou otce Vojtěcha. Vzal to hned zkraje: podmínkou št'avnatosti a svěžesti je být zasazen v domě Hospodinově. Tak je to jednoduché. Můžeme domů. Nebo to až tak jednoduché není? Dobře, jdeme dál.

Abychom uměli žít v domě Hospodinově, tak je potřeba si uchovávat postoj bdělosti srdce. Ten si cvičíme např. vděčností a chválou za to, co pro nás Bůh učinil. Nebo také úsilím o odpuštění - nepadnout do pasti uzavření se do své křivdy. A mnohými dalšími...

Odpoledne si nás už přebrala sestra Veronika. Také šla rovnou k jádru věci. Zkusím nahodit alespoň pár myšlenek:

*1) Jaké jsou motivy naší služby? Mohou být různé, ale nesmí postrádat společný jmenovatel - Lásku.*

V Ježíši pramení naše identita synů a dcer. Jsme pouze učedníci - to nám dává klid do služby (i do případných selhání). Hlavně se nedostat do pozice spasitelského altruismu - ve svých prosbách radit Ježíši, co je potřeba dělat.

*2) Poznáváme své hranice?*

Čas a síla věnovaná službě musí být vždy vymezena rodinou. Jak jednoduché, že?

Bůh nám dal rozum a my se musíme sami rozhodovat. Víra osvětluje celou naši schopnost myslet. Takže pomodlit a hrr do toho.

Naučit se žít bezmocnost. Hledat řešení, pokud je možné ho najít, ale ne za každou cenu.

### 3) *Umíme doprovázet druhé?*

Vždy je třeba doprovázet druhé s empatií a soucitem. Naslouchat druhému, snažit se vnímat, kde se nachází. Vždy je ale nezbytné zachovat si zdravý odstup.

Cvičit si také princip prázdných rukou - nemůžeme druhého držet těsně u sebe. Řešený problém není náš, ale Ježíšův. My jsme pouze pomocníci.

Uteklo to. V neděli jsme se povzbudili pohledem na pokrokového Vojtěcha, který posílen heslem Otmara Olivy "není čas na hrdinství" pokorně přijal omezení svého zdravotního stavu a mši svatou odsloužil ve slušivé čepici (prý nový model solidea). Ještě si ve skupince (40 lidí) říct, co nás oslovilo, sníst další výborné dílo z místní kuchyně a honem domů. Sloužit?

**Pavel Pejchal**



Koncem měsíce ledna se uskutečnil víkendový seminář pro budoucí VPSky v exercičním domě CIS v Českém Těšíně. Setkání se zúčastnilo celkem 17 manželských párů, které byly osloveny pro tuto službu. Ihned po příjezdu jsme měli šanci zakusit útulnost a pohostinnost exercičního domu, jakož i vzájemnou blízkost všech zúčastněných, ačkoliv mnozí z nás se blíže seznámili poprvé až zde. O vedení jednotlivých skupinek se podělili manželé Šmídkovi, Michalcovi, Vyleťalovi, Putzlacherovi a Mrozkovi. Právě jim patří velký dík za předané zkušenosti všem VPS – čekatelům.

Hned první večer nám Miloš Vyleťal připravil fotoprezentaci historie Manželských setkání jak ve Finsku, tak v České republice. Svě promítání doprovázel svým neopakovatelným slovním přednesem, který tu a tam doplňovali i ostatní pamětníci. V sobotu naši celou skupinu navštívil P. Vít'a Řehulka, farář kostela Svatého Ducha Ostrava – Zábřeh, se svým příspěvkem nazvaným: „Co mi brání ve službě VPS?“. Za sebe píše, že to byla jedna z těch přednášek, na které se jen tak nezapomíná. Ve svém příspěvku nás vedl k zamyšlení se nad našimi pohnutkami ke službě – „Proč chci sloužit?“. Buďto ze strachu (když sloužím ze strachu, jednoho dne může přijít vzpoura), nebo za odměnu (...tak už jsme tak dobří, že jsme to dopracovali na VPS, ostatní si nás váží, jsme důležití...), anebo z lásky. Lásku není dobré plést si s emocemi a dobrými pocity. Často je láska o tom, udělat něco proto, že je to zrovna potřeba. Krásným příkladem je Ježíš, který umyl svým učedníkům nohy. Nedělal to kvůli pocitům a s vědomím, že jednou budou jeho čin opakovat kněží po celém světě. Udělal to proto, že to bylo třeba – učedníci chodili často bosí, sandály používali jen na dlouhé cesty po nerovném terénu. Nohy bylo třeba zkrátka umýt proto, že zapáchaly. Tuto činnost dělali v domě otroci. Jelikož tam tehdy žádný nebyl, ujal se této činnosti Ježíš sám – byla to nutnost, bylo to třeba. Rozhodovat se pro lásku není dobré na základě jen emocí, nebo jen rozumu. Rozhodovat se pro lásku je třeba na základě rozumu ve světle víry.

Na večerní mši svaté jsme v párech obdrželi světlo a požehnání na cestu služby. V této modlitbě k Duchu Svatému jsem, a věřím, že i jsme, si uvědomili, kde a kým máme být... a proč:

***Duchu svatý přijď a obnov všechno stvořené,  
a začni u mne***

***Duchu svatý přijď a obnov celou církev,  
a začni u mne***

***Duchu svatý přijď a obnov náš národ,  
a začni u mne***

***Duchu svatý přijď a obnov naši obec,  
a začni u mne***

***Duchu svatý přijď a obnov naši farnost,  
a začni u mne***

***Duchu svatý přijď a obnov mou rodinu,  
a začni u mne***

***Duchu svatý přijď a obnov mne.***

***Amen.***



**Jarek Forýtek**



## EXPEDICE ARCTOS 2

Motivačním příběhem letošní Expedice Arctos 2 byla skutečná historická událost, kdy v roce 1925 vypukla v Nome na Aljašce epidemie záškrtu. Nejbližší sérum bylo v Anchorage, které bylo od Nome vzdálené více než 1800 kilometrů. Kvůli špatným povětrnostním podmínkám nebylo možné sérum do Nome dopravit lodí či letecky, proto bylo rozhodnuto, že bude vyslána štafeta saní tažených psy. Ti skutečně po mnoha dnech jízdy za drsných podmínek v obrovských mrazech dorazili do Nome a mašerři (řidiči psích spřežení) předali sérum proti záškrtu. Nome tak bylo zachráněno. Balto, vůdčí pes prvního spřežení, které dorazilo do cíle, se stal národním hrdinou a dodnes je jeho socha součástí Central Parku v New Yorku. Na počest této události se od roku 1973 každoročně pořádá tzv. Iditarod Trail Sled Dog Race, krátce Iditarod. Jedná se o závod saní tažených psy, který se koná právě na Aljašce a vede Iditarodskou stezkou, kdy cílem je právě Nome. Tento závod se jede za velmi tvrdých podmínek, bez zázemí ubytování a ve velkých mrazech, trvá zhruba 10 dnů. Jedná se o nejnáročnější závod svého druhu na světě. Název Iditarod znamená v domorodém jazyce „vzdálené místo“.



A právě takový Iditarod jsme letos na konci ledna zažili s našimi dětmi v Albeřicích. Sněhu na Krkonoše nebylo mnoho, nicméně pro většinu dětí i jejich táty to byl jeden z prvních, které letos viděli. Ale proč ten dlouhý úvod? Letošní expedice Arctos 2 se totiž zúčastnil i Tomáš Schindler, nadšený chovatel severských psů a masér od Krnova. Kromě své rodiny (manželky a syna) s sebou přivezl 10 tažných psů a pravé sáně za psí spřežení! Už z výše napsaného je jasné, co bylo hlavním magnetem pro všechny děti a jejich tatínky. Vycvičení tažní psi byli od prvního okamžiku součástí celé naší expediční skupiny. Děti si je bez omezení mohli hladit a účastnit se jejich krmení. Po páteční celodenní pěší a bobové túře sněhem a ledem přišla v sobotu hlavní část programu – jízda v sáních taženými psy. Pro mnohé se jednalo o zážitek na celý život. Každý měl možnost si na vlastní kůži vyzkoušet, jaké to je, být součástí týmu, který přes zasněžené pláně Krkonoš ujíždí v sáních, tažených psy se záchranným sérem...



Velký dík patří Tomášovi Schindlerovi za ochotu a vstřícnost, stejně tak i jeho rodině a všem dalším, kteří se na této „parádě“ podíleli – Tomášovi Pchálkovi, Milošovi Vyleťalovi a dalším. Tatínci a jejich děti se už nyní těší na příští ročník expedice Arctos.

**Jarek Forýtek**

## SPOLEČENSKÉ HRY

Stolní logická hlavolamová hra pro jednoho hráče „Na ledové kře“ pochází z kolekce logických her SMART Games, které v České republice distribuuje společnost MindOK – viz. [www.mindok.cz](http://www.mindok.cz). V současné době je do českého jazyka lokalizováno cca. 3 desítky her z kolekce Smart Games. U velké části z nich je autorem muž jménem Raf Peeters. Stejně tak je tomu i u hry „Na ledové kře“. Obdobně jako u ostatních her této kolekce je i hra „Na ledové kře“ zaměřena primárně na rodiny s dětmi. Je zde několik kategorií obtížnosti (starter, junior, expert, master), hra je určena pouze pro jednoho hráče, ostatní „mohou pouze přihlížet“.

Hra se skládá z hrací desky s vysunovacím šuplíkem, který slouží pro uschování jednotlivých komponent hry, plánů jednotlivých zadání a hlavně ze 6 kusů průhledných hracích dílků nepravidelných tvarů, na nichž jsou různě vyobrazeni medvědi a ryby. Výhodou takového balení je, že hra je vhodná i pro cestování, aniž by došlo ke ztrátě jakéhokoliv dílu. Na hracích plánech (je jich celkem 24, potištěny jsou z obou stran – je zde tedy celkem 48 zadání) najdeme moře a různě plovoucí ledové kry, které jsou někdy jednotlivé, někdy tvoří celou pevninu. Jelikož se nacházíme v Arktidě, objevují se občas na hracích plánech i Eskymáci – buďto s loveckou výbavou na souši, nebo v kánoji na moři.

Principem hry je vždy naskládat šest jednotlivých dílků na hrací plochu tak, aby medvěd byl vždy na ledové kře, ryba ve vodě a Eskymák se na ledu nepřekrýval s medvědem a ve vodě s rybou.

Ačkoliv se hra jeví jako velmi jednoduchá, opak je pravdou. U některých zadání lze jen stěží uvěřit, že řešení je možné.

Jelikož je součástí herního kompletu i brožura se správnými řešeními jednotlivých zadání, je zřejmé, že správné řešení má každé zadání. Zde je ovšem třeba jedním dechem dodat, že jejich použití je pro každého „správného hráče“ zcela zbytečné – snad jen pro kontrolu – ovšem správnost řešení je vždy zcela zjevná.



Jak je již uvedeno výše, hra má několik stupňů obtížnosti, je tedy vhodná jak pro děti, tak pro jejich rodiče. Z vlastní zkušenosti musím konstatovat, že některá zadání dají i dospělým hodně zabrat. Velkým přínosem hry je rozvíjení představivosti a kombinatoriky jak u dětí, tak mnohdy i u dospělých.

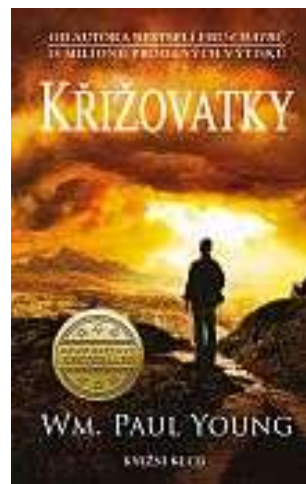
Pro velký úspěch této hry bylo vydáno i její rozšíření, které přináší dalších 48 nových zadání a nový dílek s tuleněm, který se nesmí ocitnout na jedné ledové kře s medvědem. K hratelnosti tohoto rozšíření je potřeba jen jediné – vyměnit jeden stávající dílek s rybou za nový dílek s tuleněm – a hra „Na ledové kře“ může dál pokračovat.

**Jarek Forýtek**

## Křížovatký

*Wm. Paul Young*

Anthony Spencer je sebestředný bezcitný boháč, pyšný na své „úspěchy“ v práci, kde se ho všichni bojí, i v rodině, kterou chladnokrevně rozvrátil. Po úrazu hlavy se octne v kómatu na JIP. Jeho tělo leží bez hnutí obklopeno přístroji, jeho mysl se však probouzí v krajině, která zrcadlí Tonyho dosavadní život – zarostlá a nehostinná, opuštěná. Až na toho, který se rozhodl Tonyho nikdy neopustit a pomoci mu nalézt sílu, způsob a především důvody, proč se změnit... Stejně jako *Chatrč* (2007, česky 2009), kultovní kniha (celosvětově prodáno více než 18 milionů výtisků), v níž se tragédie smrti střetává s věčností božského záměru, jsou i *Křížovatký* určeny všem, kdo v kolotoči moderního světa hledají naplnění slov, jako je víra, láska a odpuštění.



## Velká malá Terezie

*Veronika Barátová*

Předkládanou knížečku tvoří krátká zamyšlení nad vlastními slovy svaté Terezie z Lisieux (1873–1897), již od dětství fascinovala dynamika vztahu pozemského života a věčnosti, „už ano, a ještě ne“ plnosti křesťanského života.

„Terezie ukazuje, jak napínavé a okouzující je žít v důvěrném vztahu s Bohem. Všechno v ní hoří plamenem: láskou k Bohu, k bližnímu, k církvi, ke světu... Milovat Boha a s Bohem milovat svět se jí jeví jako to nejlepší dobrodružství. My jsme z křesťanství učinili cosi komplikovaného, kyselého, obtížného a nečasového... Bůh je věčně mladý a potřebuje mládí, které vyzařuje jeho temperament a humor. Lisieux je velmi aktuální.“ (H. Urs von Balthasar)



## Neumělcům života

*Marek Orko Vácha*

Principem hry je, že všemu, co vytvoří, dá Bůh do vínku kus stvořitelských možností. Tvůrce tvoří tvůrce. V první části knihy je zvýrazněna radost člověka z bytí, radost z Boha, radost z tvorby, radost z rozhodnutí, radost z toho, že všichni jsme pozváni k umění a že zadáním člověka je být obrazem Božím. Ve druhé části důsledky, kam až může odpovědnost člověka za jeho vlastní osud zajít. Bůh, který si natolik váží člověka, že neudělá nic proti jeho vůli, byť by tato vůle byla destruktivní nebo sebedestruktivní. Vyšší než zvířata, menší než andělé, mezi zemí a nebem je člověk. "I já se tě ptám, Bože, za koho mě lidé pokládají. A když se to všechno s lehkou sebeironií dozvím, pak se po chvíli ticha zeptám: Bože, a za koho mě pokládáš Ty?"



## Evangelii gaudium (Radost evangelia)

### Apoštolská exhortace o hlásání evangelia v současném světě

*Papež František*



Apoštolská exhortace papeže Františka, při níž vycházel ze závěrečných prozodí loňského synodu o nové evangelizaci. Exhortace se vyznačuje velmi přístupnou a čtivou formou a nese se v téměř důvěrném tónu.

**Připravil Jarek Forýtek**



## YMCA SETKÁNÍ 2014, PŘIPRAVOVANÉ AKCE

28.-30.3.	Víkend pro ženy – Biblické tance (G.Vyleťalová)	Albeřice
11.-13.4.	Víkend pro muže – Život v manželství (J.Šlachta, M.Vyleťal)	Albeřice
8.-11.5.	Tělo-chrást ducha (relaxační víkend) (Pazderovi , Smékalovi)	Albeřice
8.-11.5.	Rodinné tvoření (Ševčíkovi V+R, Vyleťalovi G+M, ad.)	Albeřice
16.-18.5.	Manželský víkend I. (Sikorovi M+O, Vyleťalovi G+M)	Albeřice
23.-25.5.	Expedice Botanicus – dobrodružný víkend pro otce s dětmi	Albeřice
23.-25.5.	Celostátní seminář pro ženy (YMCA Familia)	Třešť
30.5.-1.6.	Valašské setkání chlapů (H.Šlachta, M.Vyleťal)	Rajnochovice
5.-8.6.	Celostátní seminář pro muže (YMCA Familia)	Křižanov
13.-15.6.	Posvátný kruh kříže – víkend pro muže (H.Šlachta, M.Vyleťal)	Albeřice
20.-22.6.	Víkend pro otce s dospívající dcerou (M.Kocvrlichová, M.Štula)	Albeřice
29.6.-6.7.	Manželská setkání – letní kurz pro manžele	Kroměříž
26.7.-2.8.	Tábor rodin – Krkonoše 1 (Vyleťalovi G+M, P.Furtan J.)	Albeřice
9.-16.8.	Tábor rodin – Krkonoše 2 (Ševčíkovi V+R, P.Peňáz J.)	Albeřice
9.-16.8.	Tábore rodin Spálovský mlýn (Křížovi M+J)	Spálovský mlýn
16.-23.8.	Hudební tábor rodin (Hudec J., Rollerová R., Náprstek J.)	Albeřice
24.-30.8.	Work Camp – brigáda na Domě setkání (Vyleťalovi G+M, Koběorský J.)	Albeřice
19.-21.9.	Expedice Krakonoš 1– dobrodružný víkend pro otce s dětmi	Albeřice

26.-28.9.	Expedice Krakonoš 2– dobrodružný víkend pro otce s dětmi	Albeřice
3.-5.10.	Čtyři dohody – Víkend pro ženy (Šlachta J., Vyleťalovi G+M)	Albeřice
10.-12.10	Manželský víkend III. (pouze pro absolventy MV I. a II.)	Albeřice
17.-19.10.	Podzimní obnova MS	Kroměříž

Bližší informace o akcích a přihlášky na internetu: [www.setkani.org](http://www.setkani.org)

Průběžně je možnost individuálních i skupinových pobytů na Domě setkání v Albeřicích. Určeno zejména rodinám, mládeži a společenstvím. **Rezervujte si včas svůj termín** na adrese: [www.alberice.setkani.org](http://www.alberice.setkani.org) případně na [dum@setkani.org](mailto:dum@setkani.org) nebo 736 537 122.

#### Volné termíny pro společenství v Domě setkání:

- 1.-8.3.2014 (jarní prázdniny) ....
- 8.-14.3.2014 (jarní prázdniny) ....
- 5.-12.7.2014 (letní prázdniny) ...
- 19.-26.7.2014 (letní prázdniny)...
- 9.-16.8.2014 (letní prázdniny) ...



Naše programy na podporu manželských a rodinných vztahů můžete podpořit aktivní účasti na některé z těchto akcí, nebo zasláním finančního daru na účet č.: 2400465447/2010 ; VS 22



## 11.- 13.4., Víkend pro muže - Život v manželství

*“Muži, milujte své ženy, jako si Kristus zamiloval církev a sám se za ní obětoval, aby ji posvětil... Kdo miluje svou ženu, miluje sebe.” ( Ef 5, 25 )*

Přátelé, po třech letech vás opět zveme na chlapský víkend zaměřený na náš život v manželství a rodině:

Jak naplnit jedno z našich základních poslání, vytvářet jednotu a rozvíjet lásku ve svém manželství a rodině? Přijali jsme svátost manželství, nebo alespoň slib věrnosti a lásky k ženě, kterou jsme milovali. Jaká je naše láska, náš vztah teď po letech společného života? Roste, stagnuje nebo slábne? Je tolik překážek a věcí, zvláště v dnešní době a společnosti, které jsou proti nám a manželskému životu. Pro mnohé z nás se stává dokonce manželský a rodinný život „neřešitelnou noční můrou“ ... ale co mohu a chci udělat aby se naplňoval Boží záměr v mém životě a prožíval jsem Jeho lásku a obdarování také skrze

manželství a rodinu?...

... Na tomto víkendu budeme hledat pro sebe odpovědi na tyto a jiné otázky -



v tichu samoty i ve společenství chlapů , kterým stále záleží na svých manželkách a požehnaném životě v manželství. Nebude chybět ani společná modlitba, bubnování, příležitost ke sdílení, nebo výšlapu do přírody...

Duchovně nás bude celou sobotu provázet kněz Jan Rybář. Kromě praktických témat z manželského života, plánujeme také společnou sederovou večeři ad....

Více se dozvíte na: [www.setkani.org](http://www.setkani.org)

Přijed' a připoj se! Na setkání s Tebou se těší

Honza Šlachta a Miloš Vyleťal



## Letní tábory rodin Krkonoše

DŮM SETKÁNÍ ; Dolní Albeřice

1.turnus	26.7.-2.8.2014;	Vyleťalovi (ymca@setkani.org), P.Furtan
2.turnus	9.-16.8.2014;	Ševčíkovi (vlastuse@centrum.cz ), P.Peňáz
3.turnus	16.-23.8.2014;	Hudební tábor rodin (dum@setkani.org) Hudec, Rollerová
4. turnus	24.-30.8.2014	Work Camp – Brigáda (Vyleťalovi, Koběský)

Drazí přátelé,

srdečně vás zveme na dovolenou rodin do Krkonoš. Nabízíme možnost strávit týden s vašimi rodinami v příjemném prostředí přátel a krásné horské přírody. Program u prvních dvou turnusů bude částečně volný, individuální nebo skupinový podle vaší volby a částečně prokládaný hrami, soutěžemi, dobrodružnými „expedicemi“ za poznáním, tvořením z přírodních materiálů, povídáním u ohně, zpěvem, modlitbou a vším co dokážeme společně připravit. Využijeme čas na děti i přátele a snad i na trochu nezbytného odpočinku. I letos vám nabídneme možnost krátkých besed a poradenství na témata rodičovství a rodiny. Na hudebním táboře bude větší možnost si zamuzicírovat, individuálně i společně s ostatními, pod dohledem a s pomocí zkušeného učitele hudby. Na posledním turnusu, koncem srpna se zaměříme zase více na zvelebení, údržbu a úklid na Domě setkání.

Všechny potřebné informace najdete na našem webu [www.setkani.org](http://www.setkani.org)

Těšíme se na vás a společné zážitky.

Miloš a Gita Vyleťalovi & YMCA Setkání





••• 20 let •••



## Letní tábor rodin Spálovský Mlýn – 2014

Milí přátelé!

Srdečně vás zveme na oblíbený tábor rodin, který se letos uskuteční již po dvacáté! Plánujeme náležitě oslavení těchto kulatin jak pestrým programem v průběhu týdne, tak možností prožít závěrečné oslavy v prodloužení až do neděle.

Ani letos nebude nouze o společné výlety do okolí, soutěže a hry s dětmi, koupání, smích a posezení u táboráku se vším co k tomu patří. V předchozích letech si získala velkou popularitu táborová olympiáda, připravena přítomnými otci, zejména pak napínavé soutěže v bazéně. Můžete se těšit také na společné chvíle modlitby, hudby nebo společného tvoření (batika, malování na hedvábí, šití maňásků...).

Program byl a věříme, že i letos bude bohatý a zajímavý. Je to příležitost skutečně si odpočinout v příjemném prostředí v kruhu přátel. Je zaměřen na prohloubení a upevnění rodinných vztahů, ale také osobnímu odpočinku, možnosti strávit hezký čas se svojí rodinou, nebo také popovídání o věcech, na které v každodenním shonu nezbývá čas.

Spálovský mlýn se nachází v krásném prostředí zachovalé přírody Oderských vrchů, na břehu říčky Odry. Je zde samostatné koupaliště, hřiště a louky lemované souvislými lesy. V blízkosti je poutní místo "Mariaskála" a městečka Odry a Vítkov. V blízkém Klokočově je chov koní - oblíbené místo návštěv dětí.

Účast je vhodná pro rodiny s dětmi do 14-15 let, starší pouze za podmínky, že jsou ochotné se aktivně účastnit společného programu nebo pomáhat při jeho přípravě a uskutečňování.

<b>Místo:</b>	Rekreační tábor "Spálovský mlýn", Jakubčovice - část Klokočůvek, okr. Nový Jičín,	
<b>Datum:</b>	9.-16.(17.) 8.2014	
<b>Ubytování:</b>	ve čtyřlůžkových táborových chatkách a chatě, včetně lůžkovin (k dispozici je 140 lůžek ve 20 chatkách a chatě).	
<b>Strava:</b>	<b>Délka pobytu:</b>	<b>8 (9) dnů</b>
<b>Cena:</b>	dospělý	1 980,- Kč (2.220,- Kč)
	dítě 2-10 let	1 680,- Kč (1.940,- Kč)
	<i>(Rodiny v tíživé finanční situaci, pobírající sociální příspěvek si mohou požádat o slevu)</i>	
<b>Doprava:</b>	individuálně, vlastním autem nebo vlakem a autobusem	
<b>Vedoucí:</b>	Jarda a Mirka Křížovi	





# HUDEBNÍ TÁBOR RODIN

## Dům setkání Albeřice

### 16.-23.8.2014



**\* radostné muzicírování \* rekreační sport \* hry \* relax \***  
**\* pobyt v přírodě \* výlety \* duchovní program \* ad. \***

**Hudební tábor** pořádaný pro rodiny s dětmi, zaměřeny na společné muzicírování v dopoledních hodinách na jakékoliv nástroje, které si účastníci tábora s sebou přivezou (kytara, flétna, housle, violoncello, percussion, aj.).

**Vedou zkušení lektori a hudebníci:**

**Jaroslav Hudec**, učitel hudby a hry na kytaru, působící ve státní a britské hudební škole, vedoucí mnoha hudebních táborů v ČR, Itálii a Francii, dlouhodobý pobyt a koncertní vystoupení v USA, skladatelská činnost, spolupráce s řadou hudebních osobností a institucí.

**Renáta Rollerová**, vedoucí křesťanské folkové skupiny Petach.

**Tábor je určen rodičům s dětmi.** Může přijet jak celá rodina, tak třeba jenom její část. Do hudebního programu se mohou zapojit všichni. Ti, kdo se z nějakých důvodů nezúčastní hudebních nácviků, mohou si zvolit alternativní program.

Notové materiály budou zajištěny (písňe, folk, renesanční a barokní literatura, jazz i jiné styly). Podle počtu zájemců o hudební program se budou sestavovat ansambly (dua, tria, kvarteta i větší soubory) pro nacvičení programu na závěrečný veřejný koncert. Začlenění do souboru budou i úplní začátečníci, kteří si také z tohoto hudebního pobytu mnoho odnesou a budou moci použít při dalším pokračování studia hry na nástroj.

**Ubytování a stravování** bude v Domě setkání, Dolní Albeřice (Krkonosy). Možnost ubytování jak ve standardních pokojích se sociálním zařízením na patře, tak i volba komfortních pokojů s vlastní koupelnou a WC za příplatek. Více informací o objektu na [www.alberice.setkani.org](http://www.alberice.setkani.org).

#### Program:

- **Dopolední muzicírování** na všelikeré nástroje /kytara, flétna, housle, zpěv, violoncello, piano, percussion aj./. Pro ty kdo se nezapojí do hudebního programu možnost sportování, her a výletů.
- **Odpoledne společné výlety**, krkonošská příroda, turistika, sport a jiné podle volby.
- **Večer posezení** u ohně, jam sessions, povídání, hry, duchovní program, volno...

#### Cena:

zahrnuje polopenzi, standardní ubytování, pitný režim, příspěvek na program

dospělí a děti nad 10 let .... 2.890,- Kč

děti 3 - 10 let ..... 2.490,- Kč

batolata ..... 328,- Kč

Konečná cena se může lišit podle konkrétně objednaných a využitých služeb. Rodiny v tíživé finanční situaci mohou požádat o slevu.

**Tábor pořádá občanské sdružení YMCA Setkání.**

Další informace na [www.setkani.org](http://www.setkani.org), nebo 731 625 615

**Své přihlášky zasílejte na [dum@setkani.org](mailto:dum@setkani.org)**

# POZVÁNKY NA DALŠÍ AKCE



**YMCA FAMILIA** Vás zve na

## DUCHOVNĚ – RELAXAČNÍ CHLAPSKÝ VÍKEND V KŘIŽANOVĚ

### Svoboda a odpovědnost

„Co mám dělat, aby byl můj život šťastný?“, ptá se žák svého mistra. – „No víš: trochu pracuj, trochu odpočívej, trochu si zpívej, trochu se modli a trochu si hrej...“, odpoví mistr.

Jistě to neznamena vlastně nic moc pořádně nedělat, jen jaksi lenožit... Právě naopak. Žijeme ve světě, který na nás klade velké nároky, a my jim chceme dostát. Nejen v zodpovědnosti za život a vše, co jsme dostali, ale také v odpovědnosti za nejbližší, za společnost a v neposlední řadě i za církev. Právě to je i námětem tohoto víkendu. Budeme trochu pracovat, trochu se modlit, trochu budeme s druhými, trochu sami a trochu budeme i slavit.

**5. – 8. června 2014 v Křižanově**

**Účastnický poplatek: 1.700,-** (dotovaná cena) nebo **2.900,-** (sponzorská cena)

Seminář je dotován z grantu, pokud ale chcete akci podpořit, můžete zaplatit vyšší „sponzorskou“ cenu...



#### Program:

**Pátek 6.6.** Dvě přednášky **Prof. Jana Sokola**

**Sobota 7.6.** Přednáška **Ing. Otakara Morávka**

**Neděle 8.6.** Přednáška **P. Ladislava Heryána SDB**

Víkend je koncipován jako celek a nelze se zúčastnit jen jeho části.

Jak vypadá svoboda?

Rozlišení morálky a etiky.

Odpovědnost za své zdraví.

Svoboda a naše odpovědnost v církvi.

Na setkání s Vámi se těší organizátoři Ludvík Hegrlik a Zdeněk Michalec.

# INICIACE – 11. ROČNÍK

MUŽSKÝ RITUÁL PŘECHODU DO ZRALÉ DOSPĚLOSTI  
INSPIROVANÝ P. RICHARDEM ROHREM, OFM

Vede P. Petr Glogar, OCD a P. Václav Vacek



Rádi bychom vás pozvali na 11. ročník „Mužského rituálu přechodu do zralé dospělosti“ (Mens Rite of Passage - MROP), inspirovaného františkánským knězem a řeholníkem Richardem Rohrem.

Jedná se o netradiční duchovní cvičení v ekumenickém duchu, které je otevřeno i hledajícím a lidem bez vyznání. Víme, že dospělými a moudřími se nemůžeme stát po jednom víkendy, ale téměř 900 (našich) mužů udělalo při absolvování uplynulých ročníků této akce osobní zkušenost, ŽE NA CESTĚ KE ZRALÉ DOSPĚLOSTI MŮŽE BÝT TENTO ČAS VELMI DOBRÝM ZAČÁTKEM.

Program nachází inspiraci i v jiných kulturách a náboženských tradicích, je však plně založen na křesťanských základech.

## Akce se bude konat 10.–14. září 2014 na Vysočině.

Příjezd je ve středu 10. 9. 2014 do 16 hod. a odjezd v neděli 14. 9. 2014 odpoledne v 15 hod.

Účastníci tohoto duchovního cvičení se musí zúčastnit **celého programu bez přerušení!** Pokud máte vážný zájem o účast, pošlete vaši ručně vyplněnou přihlášku na adresu: Zdeněk Michalec, Ečerova 10, 635 00 Brno nebo ručně vyplněnou přihlášku naskenujte a odešlete na [chlapi@familia.cz](mailto:chlapi@familia.cz).

**K vyplnění přihlášky přistupujte se vší vážností. Zcela určitě odpovídejte na otázky upřímně, ne pouze formálně.** Při výběru účastníků bude rozhodováno nejen podle pořadí přihlášeného, ale také na základě informací, které uvedete do Vaší přihlášky.



Včasné odeslání přihlášky pro vás může být důležité (počet míst je omezen).

Doručení přihlášky vám potvrdíme mailem. Podrobnější informace včetně pokynů k platbě budeme rozesílat všem účastníkům o prázdninách.

Díky grantu získanému pro programy YMCA Familia jsme pro letošní rok mohli snížit účastnický poplatek téměř o polovinu na 1 500,- Kč (původní cena bez dotace činila 2 900,- Kč).

**Dotazy (prosíme po 17. hodině):**

**Zdeněk Michalec – 724 205 809, Ludva Hegrlík – 602 340 360,**

**P. Petr Glogar – 724 069 958, Pavel Hrdina – 777 111 134**

Další informace průběžně najdete také na webu: [www.familia.cz](http://www.familia.cz)

**Za organizátory: Ludva Hegrlík a Zdeněk Michalec**

